नामधेयकरण n. *die Ceremonie der Namengebung.*

नामधेयपादकौस्तुभ Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

नामन् 1) n. (am Ende eines adj. Comp. f. नाम्नी, seltener नामन्) *a) Kennzeichen, Merkmal. — b) Erscheinungsform, Form, Art und Weise, modus. — c) Name, Benennung.* नाम्ना, नाम नाम्ना, नाम — नाम्ना und नाम्ना — नाम *mit Namen, Namens.* नाम ग्रभ् (ग्रह्) *den Namen nennen,* नाम भर् *einen Namen tragen, — haben,* नाम कर्, धा oder दा *einen Namen beilegen,* नाम्ना कर् oder वि-धा (130, 12) *Jmd benennen* (mit doppeltem Acc.). तस्य नामापि न ज्ञायते so v. a. *davon ist keine Spur mehr zu erkennen. — d) Personenname* (Gegensatz *Geschlechtsname*). — *e) Name,* so v. a. *Person, Wesen. — f) Name,* so v. a. *Geschlecht, Art. — g)* in der Grammatik *Nomen. — h) ein guter Name, Ruhm, Berühmtheit.* Nur am Ende eines adj. Comp. so v. a. *berühmt durch. — i) *Wasser.* — 2) नाम Adv. *a) Namens, mit Namen.* Zum Ueberfluss mit नाम्ना und नामतस् verbunden. — *b) nämlich, freilich, wirklich, allerdings, gerade. — c) vielleicht, etwa. — d)* nach einem Pron. interr. *doch, wohl. — e)* ग्रपि नाम am Anfange eines Satzes mit Potent. *ob wohl, vielleicht. — f)* ग्रपि नाम nach einem andern Worte hebt dieses noch stärker als ग्रपि hervor. Venis. 38, 21. — *g)* मा नाम mit Potent. oder mit Ergänzung desselben *ach wenn doch nicht, wenn nur nicht. — h)* mit einem Imper. *immerhin* Spr. 7696.

नामन 1) Adj. *beugend, demüthigend.* — 2) n. *Depression unter dem Horizont* Goladhj. 9, 2.

नामनामिक Adj. als Beiw. Vishṇu's nach Nilak. = नाम्नि नाम्नि विदितः.

नामनिधान n. Titel eines Wörterbuchs der *Nomina.*

*नामनियतप्रवेश m. *ein best.* Samâdhi.

नामनौ f. *ein Schiff dem blossen Namen nach, kein wirkliches Schiff.*

नामपद् n. *Name* Bhâg. P. 6, 2, 11.

नामपारायण n. Titel eines Wörterbuchs der *Nomina.*

नामबिभ्रतिन् Adj. *nur den Namen tragend* AV. 15, 13, 6. Wohl fehlerhaft.

1. नाममात्र n. *der blosse Name.*

2. नाममात्र Adj. *nur den Namen von Etwas tragend, dem blossen Namen nach Etwas* (Nom.) *seiend.*

नाममात्रावशेषित Adj. *von dem nur der Name übriggeblieben ist, todt.*

नाममाला f. 1) *Wörterbuch der Nomina.* — 2) Titel eines best. *Wörterbuchs* und eines med. Werkes (Bühler, Rep. No. 556).

नाममाहात्म्य n. Titel eines Werkes.

नाममुद्रा f. *ein Siegelring mit einem Namen.*

नामयज्ञ m. *ein Opfer nur dem Namen nach.*

नामरत्नविवरण n. Titel eines Werkes.

नामरूप n. Du. *Name und Gestalt* Çat. Br. 14, 4, 2, 15. 4, 3. Mund. Up. 3, 2, 8. Burnouf, Intr. 502.

नामरूपात्मक Adj. Ind. St. 9, 134.

नामलिङ्ग n. *das Geschlecht der Nomina, ein darüber handelndes Werk.*

नामलिङ्गानुशासन n. *die Lehre vom Geschlecht der Nomina.*

नामवत् Adj. *einen Namen habend* Comm. zu Âpast. Çr. 4, 1, 8.

*नामवर्त्तित und *नामविवर्त्तित (Gal.) Adj. *dumm, einfältig.*

नामव्यूह m. *ein best.* Samâdhi Kâraṇḍ. 52, 12.

*नामशुण्डी f. *eine Gurkenart.*

नामशेष 1) Adj. (f. ग्रा) *von dem nur der Name übrig geblieben ist, gestorben, todt* Uttarar. 28, 16. 17 (37, 19. 20). — 2) *m. *der Name als einziges Ueberbleibsel, Tod.*

नामसंग्रह m. *eine Zusammenstellung —, ein Wörterbuch der Nomina.* Auch °माला f.

नामसारोद्धार m. Titel eines Wörterbuchs der *Nomina.*

*नामाख्यातिक Adj. *sich auf das Nomen und das Verbum beziehend, diese betreffend.*

नामाङ्क Adj. *mit Jmds Namen bezeichnet.*

*नामादेशम् Absol. *mit Angabe des Namens.*

नामानुशासन n. Titel eines Wörterbuchs der *Nomina.*

नामावली f. Titel eines Werkes.

नामिक Adj. (f. ई) 1) *den Personennamen betreffend. — 2) das Nomen betreffend* Comm. zu Njâjas. 2, 2, 60. — नामिका s. u. नामक.

1. नामिन् Adj. *umbeugend* (einen Dentalen in einen Cerebralen).

2. नामिन् Adj. *einen Namen habend.*

1. नाम्ब m. *eine best. Körnerfrucht* Ind. St. 13, 436.

2. नाम्ब Adj. *aus der Körnerfrucht* Nâmba *bestehend.*

नाम्य Adj. *zu biegen, biegbar, zu spannen* (ein Bogen). — शिवी नाम्यान् Draup. 4, 12 fehlerhaft für शिबीनाघ्यान्.

नाम्रा v. l. für नम्र 2) Âçv. Çr. 2, 14, 30.

नार्य m. 1) *Führer.* — 2) * *Führung, Leitung.* — 3) *kluges Benehmen, Staatsklugheit.*

नायक 1) m. (adj. Comp. f. नायका) *a) Führer, Anführer, Leiter, Chef, Haupt.* Auch von *Göttern* gebraucht Ind. St. 14, 369. Mit und ohne सैन्यस्य *Heerführer. — b) Gebieter,* so v. a. *Gatte. — c) der Held —, der Liebhaber in einem Stücke. — d) der Mittelstein in einer Perlenschnur. — e) Paradigma, Musterbeispiel. — f)* N. pr. eines Mannes. Auch भट्ट°. — 2) f. नायिका *a) eine vornehme Dame. — b) Geliebte. — c) Heroine. — d) eine* Çakti *der* Durgâ.

नायकत्व n. *Führerschaft.*

नायकरत्न n. Titel eines Commentars.

*नायकाधिप m. *Fürst, König.*

नायकाय्, °यते *den Mittelstein in einer Perlenschnur darstellen.*

नायन Adj. *ocularis* Comm. zu Njâjas. 3, 1, 36.

नायिकाचूर्ण n. *ein best. Medicament* Rasar. 259. Rasendrak. 94.

नायिन् Adj. *führend* in ग्रयुत°.

नार् 1) Adj. *a) vom Menschen kommend, zum M. gehörig* Kaṇḍak. 70, 10. 74, 1. — *b) *geistig.* — 2) m. *a) Mensch, Mann. — b)* Pl. *Wasser.* Auch *f. ग्रा. — *c)* = 1. नारायण 1) Ind. St. 14, 141. — *d) *Kalb.* — 3) f. नारी *a) Weib, Eheweib, ein weibliches* oder *weiblich benanntes Ding.* Vgl. नारि. — *b)* Bez. *zweier Metra. — c) *Opfer. — d)* N. pr. einer Tochter Meru's. — 4) *n. *a) eine Versammlung von Männern* oder *Menschen. — b) getrockneter Ingwer.*

1. नारक 1) Adj. (f. ई) *zur Hölle in Beziehung stehend, in der H. erfolgend, — befindlich, höllisch.* लोक m. *die Hölle.* — 2) m. *a) Höllenbewohner. — b) der Herr der Unterwelt.*

2. नारक m. *die Unterwelt, Hölle.*

नारकपालकुण्डलवत् Adj. *Menschenschädel als Ohrenschmuck tragend* Prab. 65, 10.

*नारकिक m. *Höllenbewohner.*

नारकिन् Adj. *der Hölle verfallend, in der H. wohnend;* m. *Höllenbewohner.*

*नारकीट m. 1) *ein best. Wurm.* — 2) *ein Mann, der Hoffnungen, die er zuvor erregt hat, wieder zu Nichte macht.*

*नारकीय m. *Höllenbewohner.*

नारङ्ग 1) m. f. (ई) *Orangenbaum.* — 2) *m. *a) der Saft der Pfefferpflanze. — b) Wüstling. — c) ein lebendes Wesen. — d) Zwilling.* — 3) *n. *gelbe Rübe* Râgan. 7, 211.

*नारङ्गपत्रक m. *gelbe Rübe.*

नारचन्द्रपद्धति f. Titel eines Werkes.

*नारजीवन n. *Gold.*

1. नारद und नारद 1) m. N. pr. *a)* verschiedener mythischer Personen, insbes. eines Ṛshi, der mit